

Ochrana pro „dušáky“

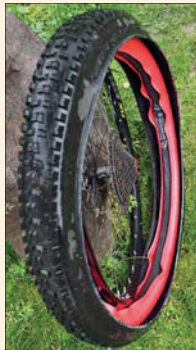

Nadpis zní trochu divně, že? Jenže když existují ochranné pěnové vložky do bezdušových pláští, tedy vložky pro bezdušáky, tak v případě vložky pro dušové pláště jde o ochranu pro dušáky. Pojmenování ale defektu nezabrání, na rozdíl od vložky v plášti, a do jaké míry je řešení Tannus Armour účinné, to jsme se rozhodli prověřit na vlastní, respektive spíše testovací, zadní ráfek.

Už jsme zkoušeli pěnové vložky uvnitř duší, pěnové vložky v bezdušových pláštích a nyní putoval zadní bezdušák Panaracer z ráfku dolů, abychom mohli vyjmout vložku a systém předělat na kombinaci s duší a vložkou Tannus Armour. Takže sejmout plášť, vybrat mlíko, plášť vyčistit ve vodě, vysušit a následně vše nazout na ráfek. Vložka ze středně tuhého polymeru vyšší hustoty vážila pro rozměr 27,5×1,95–2,5" přesně 306 gramů, tedy o čtyři gramy méně, než uvádí výrobce. V podstatě je tvarovaná stejně jako plášť, ale nejsilnější 13–15mm stěnu má nahoře na běhounu, kdežto na bocích je tloušťka 2–5mm a přes patky ráfku pak 2mm. Tohle všechno by mělo uchránit duši před procvaknutím a v případě nějakých trnů na běhounu i před propíchnutím. Montáž znamená lehce předhustit duši, nasadit ji

do vložky a komplet pak nasadit do pláště, stejně jako v případě samotné duše. Není to tak složité, jak jsme čekali, ale v kombinaci s pláštěm, disponujícím těsnější patkou,

plášť a šíři ráfku v rozmezí 19–33mm. Při nahuštění patky pláště zaskočily do ráfku standardně, ale při tlaku 1,8 BAR se nám na omak zdály boky pláště

to přece jen trochu cviku a síly vyžaduje. Vložku jsme vozili v plášti šíře 2,6 palce a na ráfku s vnitřní šířkou 30mm, přičemž výrobce doporučuje o desetinu palce užší

měkčí než v případě bezdušové kombinace. Pro metrákového jezdce jsme tak nastavili tlak 2 BAR a tahle pocitově tvrdší, ale dobře odvalující kombinace pak absol-

vovala řadu testovacích jízd, kdy jsme nakonec přece jen nepatrně upustili na 1,85 BAR. To se jevílo jako optimální s tlumícími schopnostmi podobné intenzity jako u bezdušáků. Plášť seděl na ráfku naprosto jistě i v hodně ostrých zatáčkách a nárazy na kořenech či na ostrých kamenech byly pocitově trochu tupější, a ne tak pružné jako u bezdušové kombinace. Test při nižším tlaku 1,5 BAR pak nabídl perfektní adhezi, o něco lepší kopírování povrchu, i když bezdušáky zde stále mají trochu navrch, ovšem menší stabilitu v zatáčkách, ale stále naprostou absenci defektu, aniž bychom

když zadek „cvakneme“ na ráfek. Na kořenech naprosto v pořádku a následně na domácí zídce s opakovaným nájezdem a sekutím zadního kola, což je vidět i na fotce, proběhlo několik pokusů a duše i ráfek vydržely. To je zásadní, protože cvaknutou duší vyměníme, jenže poškození ráfku v daném místě tak jednoduché na opravu není. Tannus Armour prostě funguje a vyzkoušeli jsme jej i úplně bez tlaku, zda vydrží v případě defektu dojezd po prázdném kole. Rovně to docela jde, ale v zatáčce už měl plášť tendenci výrazně ujíždět do stran. V omezeném rozsahu tedy umožní nouzové dojetí domů, ale v porovnání s objemnější vložkou kruhového průřezu v bezdušových pláštích má ještě co dohánět. Kdo ale nechce kontrolovat mlíko, zachraňovat větší defekty nebo skoro neopravitelné průřezy boků s pomocí knotů, případně se bojí podfouknutí bezdušáku, tomu tahle růžová vložka dokáže doslova zachránit duši v řadě situací. Navíc se vyrábí pro všechny tři průměry na horská kola, dokonce i pro osmadvacítky a také malé dvacítky, všechny rozměry za shodnou cenu 590 korun. Proti bezdušákům s pěnovou vložkou a mlíkem je sice komplet duše a vložky o nějakých 350 gramů těžší, ale velkým lákadlem je jednodušší „údržba“.

(už)

- funkčnost, dobré tlumení, bezúdržbovost
- hmotnost celku duše + vložka